
Οι Ευρωεκλογές του 1994, σταθμός για την ισότητα των φύλων

της Αλίκης Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου

Είναι ώρα η ισότητα των φύλων να γίνει πραγματικότητα. Όχι πια με τα λόγια, ούτε καν με τα νομοθετικά κείμενα, διεθνή και εθνικά. Στην πράξη πια! Και σ' όλο τον κόσμο.

Για την Ευρώπη ήρθε η κρίσιμη στιγμή. **Οι προσεχείς ευρωεκλογές πρέπει να αποτελέσουν την αφετηρία μιας νέας εποχής.** Εποχής που θα παύσουν οι άνδρες να κρατούν το οχυρό της εξουσίας, δηλαδή να αποφασίζουν για την τύχη όλων μας μόνο αυτοί που θα παύσουμε οι γυναίκες να είμαστε μόνο φορείς υποχρεώσεων απέναντι στο κράτος τις οποίες άλλοι καθορίζουν για μας. Θα σπάσουμε την τριάδα που αποτελείται από τους βαρειά ψυχικά άρρωστους, τα μικρά παιδιά και τις γυναίκες για την τύχη των οποίων άλλοι αποφασίζουν. Και η κοινωνία θα παύσει να στερείται τις υπηρεσίες των προσώπων του μεγαλύτερου από το μισό πληθυσμού της για τη διακυβέρνηση και το χειρισμό των δημοσίων προβλημάτων, ευρωπαϊκών και εθνικών.

Η κίνηση γι' αυτή την αλλαγή είναι ζωνρή και οργανωμένη. Οι μεγάλοι διεθνείς οργανισμοί (ΗΕ, ΕΕ, Συμβούλιο της Ευρώπης κ.λ.) διακηρύσσουν ότι δε μπορεί πια να θεωρηθεί δημοκρατία ένα πολίτευμα μιας χώρας όπου **στην πράξη** δεν απολαύουν ίσα δικαιώματα χωρίς διάκριση όλοι οι άνθρωποι και μάλιστα, γίνονται διακρίσεις σοβαρές σε βάρος του μισού πληθυσμού της.

Την ισότητα πέρα για πέρα που διακηρύσσουν όλοι οι Διακρατικοί οργανισμοί σήμερα επαναλαμβάνουν οι κρατούντες την εξουσία στις διάφορες χώρες, τουλάχιστο τις δημοκρατικές. Και αν ρωτήσετε προσωπικά τους υπεύθυνους σε κάθε χώρα, **με τα λόγια** συμφωνούν για την ισότητα των φύλων. **Ποιάς, λοιπόν, εμποδίζει την πραγματοποίηση της ισότητας; Ποιος παραμερίζει τις γυναίκες από τα κέντρα λήψης αποφάσεων; Ποιος άλλος από αυτούς που έχουν την εξουσία και τη δύναμη να κάμουν την αλλαγή και δεν το πράττουν;**

Σε χώρα σαν την Ελλάδα, όπου οι γυναίκες έχουν να επιδείξουν τόσο ορμητική και τόσο πετυχημένη διείσδυση στην Παιδεία, όπου το ποσοστό των φοιτητριών έχει υπερβεί το ποσοστό των ανδρών φοιτητών και όπου οι γυναίκες εκπαιδευτικοί όλων των βαθμίδων είναι πάμπολλες, υπάρχει ένα ανώτατο όργανο ρύθμισης των θεμάτων της εκπαίδευσης, **το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο**, που από χρόνια δεν έχει **ούτε ένα γυναικείο μέλος.** Πρόσφατα ιδρύθηκε ένα άλλο όργανο συμβουλευτικό του Υπουργού Παιδείας: **Έχει 16 μέλη, ανάμεσα στα οποία μία γυναίκα και αυτή άσχετη με την Παιδεία.**

Εξ άλλου προ ολίγων ημερών συγκροτήθηκε το νέο **Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοηλεκτρονικής.** Ξέρουμε πόση σημασία πρέπει να έχει αυτό το όργανο για την ποιοτική βελτίωση της ραδιοηλεκτρονικής που επηρεάζει όσο κανέ-

να άλλο μέσο την κοινωνία μας και ιδίως τα παιδιά. Ξέρουμε την αποτυχία του προηγούμενου· επιπλέον ξέρουμε ότι οι γυναίκες —περισσότερο από τους άνδρες— αγωνιούν για τα πρόσφατα ανησυχητικά φαινόμενα που σχετίζονται με τα ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης καθώς και ειδικά για τη σεξιστική εικόνα της γυναίκας σαν υποτακτικής κούκλας που η TV προβάλλει. Κι όμως, το όργανο αυτό συγκροτήθηκε, κατά το νόμο, κομματικά και έχει 9 μέλη τακτικά και 7 αναπληρωματικά. **Όλα όσα επελέγησαν είναι άνδρες, εκτός από μία γυναίκα που υποδείχθηκε από το κόμμα της τελευταίο αναπληρωματικό μέλος!** Ωστόσο όλοι οι υπεύθυνοι για τη σύνθεση αυτών των οργάνων μας βεβαιώνουν ότι είναι θιασώτες της ισότητας των φύλων! Και όχι μόνο αυτό. Αλληπάλληλα πολυδάπανα συνέδρια, συμπόσια κ.λπ. οργανώνονται με επίσημα και ανεπίσημα ηχηρά και στομφώδη μπλαμπλα και χαζοχαρούμενες δεξιώσεις, για την ισότητα των φύλων!

Το αίτημά μας είναι πλέον σαφές και ανυποχώρητο: Φτάνουν τα λόγια! Θέλουμε ισότητα στην πράξη! Οι Ευρωεκλογές δίνουν στα κόμματα και στους κατέχοντες την εξουσία την ευκαιρία να κάμουν κάποια στροφή που

να τους εμφανίζει επιτέλους συνεπείς με τις αρχές που ισχυρίζονται ότι πιστεύουν. Είναι και θέμα αυτοσεβασμού.

Ζητάμε πολλές γυναίκες υποψήφιες ευρωβουλευτές και σε εκλόγιμες θέσεις. Και μάλιστα όχι σε μεμονωμένο γεγονός για να πείσουμε τους ξένους ότι αλλάξαμε, **αλλά σαν γεγονός-απαρχή**, με το οποίο θα πρέπει να ευθυγραμμισθούν ανάλογες αλλαγές στα σώματα που αναφέρουμε και σε όλα τα άλλα που οι γυναίκες απουσιάζουν ή —ίσως ακόμα χειρότερα— αντιπροσωπεύονται από ένα ή δύο μέλη για άλλοθι.

Θα επακολουθήσουν και οι εκλογές τοπικής αυτοδιοίκησης. Κι εκεί —και μάλιστα εκεί— περιμένουμε ουσιαστική και ανάλογη συμμετοχή των γυναικών.

Το έτος 1975 (Σύνταγμα) και τα έτη 1981 ως 1983 υπήρξαν σταθμοί για τη νομοθετική αναγνώριση της ισότητας των Ελλήνων και Ελληνίδων. **Το 1994 ας γίνει σταθμός για την ουσιαστική ισότητα, αρχίζοντας από τις Ευρωεκλογές.**